

Hugo Bouter

Onze taak als rentmeesters

Wij mogen uitdelen van onze geestelijke rijkdommen

“En de Heer zei: Wie is dan de trouwe, de wijze rentmeester, die de heer over zijn huisbedienden zal stellen om op de juiste tijd hun rantsoen te geven? Gelukkig die slaaf, die zijn heer, als hij komt, zo bezig zal vinden”.

Lucas 12:42-43

Het is nuttig ons af te vragen wat onze taak als een wijze *rentmeester* is, zoals die in Lucas 12 wordt omschreven door de Heer. Want wij hebben als gelovigen allemaal onze verplichtingen tegenover onze Heer en Heiland. Bij de taak als rentmeester of beheerder gaat het erom dat wij de eigendommen van de Heer Jezus met inzicht en verstand beheren, en daarbij ook denken aan het welzijn van onze medegelovigen. Het ‘brood’ dat wij van Hem ontvangen, mogen wij uitdelen aan anderen. En dat op de *juiste* tijd, wanneer de behoefte zich voordoet.

Als men het onderwerp van het rentmeesterschap van de gelovige onderzoekt, zal men opmerken dat het Nieuwe Testament niet alleen over materiële, maar met name over geestelijke goederen spreekt. Ons rentmeesterschap heeft vooral betrekking op de *geestelijke* en *hemelse* zegeningen die ons zijn geschonken, onze eigenlijke bezittingen in het huis van God, d.i. de tempel van de levende God.

Zo noemt Paulus zichzelf in 1 Korintiërs 4:1 een dienaar van Christus en een rentmeester van de verborgenheden van God. Deze verborgenheden hebben betrekking op het onderwerp ‘Christus en de Gemeente’, de bijzondere wederzijdse relatie tussen de Heer en Zijn bruidsgemeente. Hierover spreekt de apostel uitvoerig in de brieven aan de Efeziërs en de Kolossenzen, want aan hem was het beheer van deze verborgenheden – de schatten van Gods verborgen wijsheid – toevertrouwd. Het was zijn taak om samen met zijn medewerkers een verstandig beleid te voeren ten aanzien van de bekendmaking van de goddelijke

rijkdommen van wijsheid en kennis, die God om zo te zeggen had weggelegd in de schatkamers van Zijn huis.

In 1 Korintiërs 9:17 spreekt Paulus over de verkondiging van het evangelie als een rentmeesterschap dat hem was toevertrouwd. In Titus 1:7 wordt de opziener een rentmeester van God genoemd, omdat hij namens God gezag uitoefent in Gods huis. En in 1 Petrus 4:10 worden *alle* gelovigen als rentmeesters aangesproken: 'Naarmate ieder een genadegave heeft ontvangen, dient elkaar daarmee als goede rentmeesters van de veelvoudige genade van God'. Al Gods kinderen behoren dus actief te zijn als beheerders van de vele genadegaven van God. Bij de wederkomst van Christus zullen wij rekenschap afleggen van ons rentmeesterschap.

In Lucas 12 zien wij de rentmeester speciaal als *opvoeder*. Hij wordt hier getekend als iemand die een grote verantwoordelijkheid bezit ten aanzien van andere dienstknechten van de Heer. Uiteraard gelden deze woorden in eerste instantie voor de apostelen van Christus, die ons door de geïnspireerde geschriften van het Nieuwe Testament heel speciaal van het nodige voedsel hebben voorzien. Toch vinden wij hier een belofte die ook *nu* nog van kracht is en die geldig is tot de wederkomst: 'Gelukkig die slaaf, die zijn heer, als hij komt, zo bezig zal vinden' (Luc. 12:43).

Tot op de komst van Christus blijft de noodzaak bestaan voedsel uit te delen aan Zijn dienaars. Maar wie is voor zo'n taak bekwaam? Ik denk dat de Heer *zoekt* naar gelovigen, die oog hebben voor de behoeften van Zijn dienstknechten. Hij zegt het immers vragenderwijs: 'Wie is dan de trouwe, de wijze rentmeester (...)?' De Heer zoekt ook nu nog naar rentmeesters, die – terwijl zij wachten op hun Heer – putten uit de rijke 'voedselvoorraad' van het Woord van God en anderen daarvan meedelen.

Deze wijze rentmeesters mogen uit hun schat *nieuwe* en *oude* dingen tevoorschijn brengen met het oog op het welzijn en de geestelijke groei van de overige huisknechten. Zij hebben een opvoedende taak van de Heer ontvangen, doordat zij anderen tot geestelijke volwassenheid brengen en voedsel te rechter tijd uitdelen: niet alleen de melk van het Woord, maar ook het vaste voedsel dat geschikt is voor volwassen christenen (zie o.a. 1 Kor. 3:1-2; Ef. 4:13; Hebr. 5:13-14; 1 Petr. 2:2; 1 Joh. 2:13).

'Wie is dan de trouwe, de wijze rentmeester (...)?' Laten wij deze oproep ter harte nemen en onszelf afvragen, of wij een wijs en verstandig beleid voeren met betrekking tot wat de Heer ons heeft toevertrouwd. Denken wij werkelijk aan het welzijn van onze medegelovigen en hebben wij hun 'volmaking', d.i. hun groei tot

geestelijke volwassenheid op het oog? Dan prijst de Heer ons gelukkig en kunnen wij met blijdschap het moment van Zijn terugkeer tegemoet zien: 'Gelukkig die slaaf!' (Luc. 12:43-44). Gods zegen en kracht toegewenst bij het vervullen van de taken die Hij u heeft toevertrouwd!

Oude Sporen 2015

